

Sygn. akt V W 404/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 maja 2015 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie V Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Piotr Grzędziński

Protokolant: Agnieszka Gutowska

Oskarżyciel publiczny: K. G.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 8 maja 2015 r. sprawy

A. T. – D., c. L. i M., ur. (...) w miejscowości L.

oskarżonej o to, że:

w dniu 16 września 2014r. na terenie restauracji (...) u zbiegu ul. (...). (...) i Ł. w W. oraz w miejscu zamieszkania w A., przy ul. (...), przechowywała towar akcyzowy pochodzenia niewspólnotowego w postaci 626 paczek (12 520 szt.) papierosów różnych marek, bez polskich znaków akcyzy, stanowiący przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 § 2 i 6 kks w zb. z art. 86 § 1 i 4 kks w zb. z art. 54 § 1 i 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks, gdzie należności z tytułu podatku akcyzowego wynoszą 9 579,00 zł, zaś należne cło wynosi 407,00 zł, (podatek od towarów i usług (...) wynosi 2 459,00 zł),

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 65 § 1 i 3 kks w zb. z art. 91 § 1 i 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks

orzeka:

I. oskarżoną A. T. - D. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu i za to na podstawie art. 65 § 1 i 3 kks w zb. z art. 91 § 1 i 4 kks w zw. z art. 7 § 1 kks skazuje ją, zaś na podstawie art. 65 § 1 i 3 kks w zw. z art. 7 § 2 kks wymierza jej karę grzywny w wymiarze 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 60 (sześćdziesięciu) złotych;

II. na podstawie art. 29 pkt 1 kks, art. 30 § 1 i 2 kks w zw. z art. 31 § 6 kks orzeka przepadek poprzez zniszczenie na rzecz Skarbu Państwa towaru w postaci 626 paczek papierosów opisanych w wykazie dowodów rzeczowych nr 1 pod poz. 1-4 na k. 19 akt sprawy;

III. zwalnia oskarżoną z opłaty i pozostałych kosztów postępowania.

Sygn. akt V W 404/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 16 września 2014 roku funkcjonariusze Urzędu Celnego (...)w W. przeprowadzili działania kontrolne na targowisku przy ul. (...) w W.. W trakcie dokonywanych czynności funkcjonariusze udali się do restauracji (...) u zbiegu ulic (...). (...) i Ł., gdzie spostrzegli kobietę widzianą w towarzystwie osób zajmujących się sprzedażą papierosów bez polskich znaków akcyzy na bazarze. Funkcjonariusze poprosili kobietę o okazanie zawartości swojej torby, w

której ujawnili 290 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy. Kobieta wylegitymowano i okazała się nią być **A. T. – D.** Funkcjonariusze, mając uzasadnione podejrzenie, iż w mieszkaniu kobiety może znajdować się więcej papierosów bez polskich znaków akcyzy, postanowili udać się pod adres zameldowania kobiety w A. przy ul. (...). W trakcie przeszukania ujawniono kolejne 336 paczek papierosów bez polskich znaków akcyzy. Funkcjonariusze w toku dokonanych czynności ujawnili w posiadaniu A. T. – D. towar akcyzowy pochodzenia niewspólnotowego w postaci: 626 paczek (12.520 sztuk) papierosów różnych marek, bez polskich znaków akcyzy. Należności publicznoprawne z tytułu podatku akcyzowego wyniosły łącznie 9.579 złotych, z tytułu cła 407 złotych, a z tytułu podatku od towarów i usług 2.459 złotych. W toku postępowania Sąd ustalił, że A. T. – D. jest osobą niekaraną, utrzymującą się z emerytury w wysokości 198 złotych i pomocy opieki społecznej w wysokości 340 złotych miesięcznie.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o:

- wyjaśnienia oskarżonej (k. 48 – 49);
- zeznania świadka P. G. (k. 28 verte);

oraz w oparciu o ujawnione i zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty w postaci:

- protokołu zatrzymania rzeczy (k. 2-4);
- protokołu przeszukania pomieszczeń (k. 5-7);
- pokwitowania (k. 8);
- wyliczenia należności (k. 9);
- protokołu oględzin miejsca (k. 15-16);
- protokołu oględzin rzeczy (k. 17);
- protokołu taryfikacji celnej (k. 18);
- karty karnej (k. 27 i k. 45).

Oskarżona **A. T. – D.** przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu. Wyjaśniła, iż kobieta pochodzenia ukraińskiego poprosiła ją o popilnowanie towaru w postaci papierosów bez polskich znaków akcyzy. Oskarżona wyjaśniła, że za tę przysługę nie otrzymała pieniędzy. W dniu zatrzymania przez funkcjonariuszy Urzędu Celnego czekała w restauracji (...), aby przekazać kobiecie papierosy. Oskarżona wskazała, że nie handlowała zatrzymanymi przy niej papierosami, ani papierosami znalezionymi u niej w mieszkaniu.

Sąd zważył, co następuje:

Sąd w całości dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonej, zarówno tym złożonym w postępowaniu przygotowawczym, jak i sądowym. Wyjaśnienia oskarżonej były spójne, logiczne a wydarzenia w nich przedstawione miały swoje odzwierciedlenie w pozostałym materiale dowodowym zebrany w sprawie. Ponadto Sąd nie dopatrył się żadnych racjonalnych przesłanek pozwalających podejrzewać, iż oskarżona, która konsekwentnie przyznawała się do popełnienia zarzucanego jej czynu, fałszywie obciążała się. Sąd w szczególności uznał za wiarygodne wyjaśnienia odnoszące się do posiadania przez oskarżoną nielegalnych wyrobów tytoniowych, źródła pochodzenia tych artykułów oraz przedstawionej przez oskarżoną jej sytuacji materialnej. Sąd zawierzył oskarżonej, że nie handlowała posiadanymi papierosami a jedynie je przechowywała dla koleżanki, w szczególności biorąc pod uwagę okoliczność, że oskarżona konsekwentnie przyznawała się do popełnienia zarzucanego jej czynu, niczego nie ukrywając przed organami ścigania, nie dysponując również żadnym przeciwdowodem. Z powyższych względów i

mając na uwadze, że wyjaśnienia oskarżonej pokrywają się z pozostałym materiałem dowodowym, należało je ocenić jako wiarygodne i jako takie obdarzyć je w całości mocą dowodową.

Okoliczność zatrzymania oskarżonej, ujawnienia przy niej nielegalnych produktów tytoniowych, późniejsze przeszukanie mieszkania oskarżonej i ujawnienie dalszych artykułów bez polskiego znaku akcyzy znalazło swe potwierdzenie w związanych zeznaniach świadka **P. G.**, funkcjonariusza celnego, który dokonał powyższych czynności. Zeznania świadka należy ocenić jako spójne i logiczne a przede wszystkim korespondujące z okolicznościami ujawnionymi w dokumentacji procesowej. Mianowicie z protokołem zatrzymania rzeczy (k. 2-4) i protokołem przeszukania (k. 5-7). Z powyższego jednoznacznie i bezsprzecznie wynika, że przy oskarżonej ujawniono towar akcyzowy pochodzenia niewspólnotowego w postaci 626 paczek papierosów różnych marek bez polskich znaków akcyzy. Nadto z protokołu taryfikacji celnej (k. 18) wynika istotna dla sprawy wysokość należności publicznoprawnych.

Reasumując, w świetle całokształtu omówionego materiału dowodowego, stwierdzić należy, że wina oskarżonej w popełnieniu zarzucanego jej czynu jest oczywista i została udowodniona w całości. Należy wskazać, że oskarżona przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu i w wyjaśnieniach podała istotne okoliczności jego popełnienia. Jednocześnie jej stanowisko znalazło pełne potwierdzenie w materiale dowodowym sprawy, co wykazano powyżej. Tym samym w odniesieniu do postawionego oskarżonej aktem oskarżenia zarzutu stwierdzić należy, iż w świetle całokształtu omówionych wyżej okoliczności sprawy jest on w pełni zasadny.

Artykuł 65 § 1 kks stanowi, że karze podlega ten, kto nabywa, przechowuje, przewozi, przesyła lub przenosi wyroby akcyzowe stanowiące przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 63 kks, art. 64 kks lub art. 73 kks lub pomaga w ich zbyciu albo te wyroby akcyzowe przyjmuje lub pomaga w ich ukryciu. Jednocześnie § 3 cytowanego artykułu przewiduje łagodniejszą odpowiedzialność w przypadku, gdy sprawca popełnia opisany w § 1 czyn w sytuacji, gdy kwota narażonego na uszczuplenie podatku jest małej wartości.

Z kolei art. 91 § 1 kks przewiduje karalność zachowania polegającego na nabywaniu, przechowywaniu, przewożeniu, przesyłaniu lub przenoszeniu towaru stanowiącego przedmiot czynu zabronionego określonego w art. 86 - 90 § 1 kks lub pomaganiu w jego zbyciu albo też jego przyjmowaniu lub pomocy w jego ukryciu. Natomiast § 4 owego artykułu stanowi, że jeżeli kwota należności celnej lub wartość towaru w obrocie z zagranicą, co do którego istnieje reglamentacja pozataryfowa, nie przekracza ustawowego progu, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 lub 2 podlega karze grzywny za wykroczenie skarbowe.

Wreszcie art. 7 § 1 kks stanowi, że jeżeli ten sam czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach kodeksu, przypisuje się tylko jedno przestępstwo skarbowe lub tylko jedno wykroczenie skarbowe na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

Pojęcie ustawowego progu zostało uregulowane w art. 53 § 6 kks. W świetle art. 53 § 6 jest to kwota określona w art. 53 § 3 kks, w którym definiuje się pojęcie wykroczenia skarbowego. Ustawowym progiem jest zatem taka wartość przedmiotu czynu (w tym uszczuplonej lub narażonej na uszczuplenie należności), która nie przekracza 5 - krotności wysokości minimalnego miesięcznego wynagrodzenia w czasie jego popełnienia. Z kolei minimalne wynagrodzenie zgodnie z § 4 niniejszego artykułu jest to wynagrodzenie za pracę ustalone na podstawie ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679, z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1314). Zgodnie z art. 2 ust. 1 niniejszej ustawy wysokość minimalnego wynagrodzenia za pracę jest corocznie przedmiotem negocjacji w ramach Trójstronnej Komisji. W 2014 roku, zgodnie z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 września 2013 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2014 r., wynosiło ono 1.680 złotych. Na tej podstawie należało ustalić, iż w 2014 roku ustawowy próg wynosił 8.400 złotych. Mając na uwadze powyższe, kwota należności celnej narażonej na uszczuplenie w wyniku działania oskarżonej nie przekroczyła ustawowego progu, z kolei kwota podatku akcyzowego narażonego na uszczuplenie przekroczyła ustawowy próg – tym samym zachowanie oskarżonej wyczerpało zarazem znamiona przestępstwa i wykroczenia, zaś karę należało wymierzyć na podstawie przepisu obejmującego przestępstwo (art. 7 kks), pomimo zarejestrowania

sprawy w repertorium W (fakt rejestracji w tym repertorium nie ma żadnego znaczenia dla kwestii odpowiedzialności karnej).

Całokształt okoliczności sprawy jednoznacznie wskazuje, że oskarżona swoim zachowaniem polegającym na przechowywaniu towarów akcyzowych pochodzenia niewspólnotowego w postaci 626 paczek papierosów (12.520 sztuk) różnych marek, które to papierosy nieoznaczone były polskimi znakami akcyzy i które zostały uprzednio przemycane na teren RP, wypełniła wszystkie znamiona zarzucanego jej czynu karnoskarbowego.

Oskarżona w dniu 16 września 2014 r. przechowywała wyroby tytoniowe w postaci 626 paczek papierosów, które nie zawierały polskich znaków akcyzy, a pochodziły spoza terenu Unii Europejskiej. Wspomniany wyżej charakter zabezpieczonych rzeczy wskazuje zatem, iż mamy tu do czynienia z towarem wprowadzonym na teren Polski w sposób nielegalny z pominięciem stosownych procedur. Towaru tego nie oznaczono bowiem polskimi znakami akcyzy, jak również nie opłacono należnego cła i podatku od towarów i usług. Zatem zabezpieczony u oskarżonej towar zarówno ten znajdujący się w jej torbie, jak i ujawniony w jej mieszkaniu, jest przedmiotem czynu zabronionego określonego w art. 63 § 2 i 6 kks w zb. z art. 86 § 1 i 4 kks w zb. z art. 54 § 1 i 3 kks w zw. z art. 7 § 1 kks, co słusznie wskazano w treści zarzutu.

Oskarżona świadomie przechowywała towar akcyzowy pochodzenia niewspólnotowego, którego bliżej nieustalona osoba, wprowadzająca go na teren RP, nie oznaczyła znakami akcyzy (art. 63 § 2 i 6 kks) oraz zaniechała w stosunku do niego zgłoszenia celnego (art. 86 § 1 i 4 kks). Swoim zachowaniem wypełniła ona zatem zarówno znamiona czynu z art. 65 § 1 kks, jak i z art. 91 § 1 kks, gdyż przechowywał towar nieoznaczony polskimi znakami akcyzy, co do którego nie uiszczono należnego cła. Powyższą okoliczność – świadomego przechowywania towaru akcyzowego nie oznaczonego znakami akcyzy – potwierdzają wyjaśnienia oskarżonej, która stwierdziła, że „nie wiedziała, że za to taka duża kara jest”. Zatem miała ona świadomość popełnienia czynu zabronionego.

Reasumując, oskarżona przechowując omawiane wyżej wyroby tytoniowe, wypełniła znamiona zarzucanego jej czynu zabronionego.

W dalszej kolejności zauważyć należy, że wszystkie istotne okoliczności sprawy pozwalają na przyjęcie, iż A. T. – D. działała w zamiarze bezpośrednim, kiedy przechowywała pochodzący z przemytu towar akcyzowy. Jako osoba dorosła i w pełni poczytalna miała ona bowiem pełną świadomość bezprawności i naganności swoich zachowań, świadomość tę jednocześnie bezpośrednio potwierdziła w swoich wyjaśnieniach, o czym była mowa powyżej. W świetle dokonanej analizy Sąd doszedł do przekonania, iż stopień społecznej szkodliwości czynów przypisanych oskarżonej jest wyższy niż znikomy. Zadecydował o tym w szczególności rodzaj naruszonych przez sprawcę prawnie chronionych dóbr, jakimi są należności publicznoprawne w postaci podatków oraz cła.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się kryteriami wymienionymi w art. 12 i 13 kks, a zatem kierował się swoim uznaniem, granicami przywidzianymi przez kodeks, a nadto Sąd uwzględnił w szczególności rodzaj i rozmiar ujemnych następstw czynu zabronionego oraz rodzaj i stopień naruszenia ciążącego na sprawcy obowiązku finansowego, jego motywację i sposób zachowania się, właściwości i warunki osobiste, sposób życia przed popełnieniem czynu zabronionego i zachowanie się po jego popełnieniu i uznał, iż wyważoną, sprawiedliwą, a zarazem adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości czynu oskarżonej będzie kara grzywny 80 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 60 złotych. Ponadto w punkcie II wyroku Sąd orzekł przepadek dowodów rzeczowych wyszczególnionych pod poz. 1 – 4 wykazu dowodów rzeczowych na karcie 19. Owe dowody są bowiem towarem akcyzowym pochodzącym z przemytu, który oskarżona przechowywała. Sąd orzekając przepadek zastosował przepisy art. 29 pkt 1 kks, art. 30 § 1 i 2 kks w zw. z art. 31 § 6 kks. Jednocześnie z uwagi na charakter podlegających przypadkowi przedmiotów, Sąd zarządził ich zniszczenie.

W ocenie Sądu, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy, orzeczona wobec oskarżonej kara grzywny, połączona ze środkiem karnym w postaci przepadku, spełni cele zapobiegawcze i wychowawcze, jakie ma osiągnąć w stosunku do oskarżonej oraz zaspokoi potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Kara ta jest w pełni adekwatna do stopnia winy sprawcy oraz do stopnia społecznej szkodliwości jej czynu. Zważyć należy, iż

orzekanie kary surowszej, a w szczególności orzekanie wyższej kary grzywny, byłoby w ocenie Sądu dalece niecelowe i niesprawiedliwe. Uwzględnić bowiem należy tutaj postawę oskarżonej, ponadto nie bez znaczenia pozostaje fakt, iż przestępne zachowania oskarżonej nie wywołały wielu ujemnych następstw, albowiem towar akcyzowy wprowadzony na polski obszar celny w wyniku przemytu, który oskarżona jedynie przechowywała, został w całości skonfiskowany. W ocenie Sądu tak wymierzona kara będzie spełniała swe cele w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej, należy bowiem zauważyć, że oskarżona była dotychczas osobą niekaraną, papierosy przechowywała dla koleżanki, nie zamierzała nimi handlować a co więcej, wykazała dobrą postawę w toku postępowania, bowiem konsekwentnie przyznawała się do popełnienia czynu zabronionego i współpracowała z organami ścigania. Taka postawa oskarżonej, przy uwzględnieniu jej dotychczasowego sposobu życia (niekaralność) i w połączeniu ze złą sytuacją materialną (oskarżona utrzymuje się z emerytury w wysokości 198 zł i korzysta z pomocy opieki społecznej w wysokości 340 zł) uzasadnia wymierzoną karę grzywny. W ocenie Sądu tak ukształtowana kara w całości spełni swe cele w stosunku do oskarżonej, nadto jest adekwatna do stopnia jej winy i społecznej szkodliwości czynu. Dlatego też mając na uwadze całokształt ujawnionego stanu faktycznego, w szczególności biorąc pod rozwagę okoliczności łagodzące w stosunku do oskarżonej (tj. niekaralność, przyznanie się do zarzucanego czynu, wiarygodne i spójne wyjaśnienia złożone przed Sądem) należy uznać, że wymierzona kara w sposób holistyczny łączy i wyważa z jednej strony winę, społeczną szkodliwość i bezprawność czynu oskarżonej a z drugiej strony złą sytuację materialną oskarżonej i jej prośbę o łagodniejszy wymiar kary, niż proponowany przez oskarżyciela.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks. Zwalniając oskarżoną z ponoszenia kosztów sądowych i odstępując od wymierzenia opłaty w sprawach karnych Sąd miał na uwadze, iż oskarżona nie ma majątku większej wartości oraz otrzymuje niewielkie środki na utrzymanie.